

EBH/35/2018

Év

2018

Védett tulajdonság:

Egyéb helyzet, tulajdonság

Diszkrimináció területe

Oktatás, nevelés

Diszkrimináció típusa

Közvetlen hátrányos megkülönböztetés

Befejezőmód

Jogsértést részben megállapító döntés

Ezt a határozatot azért töltöttük fel a TASZ oldalára, mert az Egyenlő Bánásmód Hatóság utódja, az Alapvető Jogok Biztosának Hivatalán belül működő Egyenlő Bánásmóddért Felelős Főigazgatóság nem tartotta fontosnak, hogy saját weboldalt tartson fent, és 15 év jogalkalmazásának eredményét elérhetővé tegye a jogkereső közönség számára.

Mindaddig elérhető lesz az oldalunkon, amíg a jogutód ezt meg nem teszi.

Az ADHD szindrómában szenvedő kiskorú kérelmező 2016 szeptemberében a bepanaszolt, Waldorf-módszer szerint működő iskolában kezdte meg az első osztályt. A kérelem szerint, 2017 januárjától a szülők az addigitól eltérő, negatívabb kommunikációt tapasztaltak az intézmény részéről, a 2017. március 23-án megvalósuló féléves értékelésen pedig konkrét utalás is elhangzott arra vonatkozóan, hogy a gyermeknek más oktatási intézményben kellene folytatnia a tanulmányait. E megbeszélés során szóba került az is, hogy mivel a szülők házastársi viszonyának a megromlása felerősítette a gyermek ADHD-s tüneteit, a kérelmező csak abban az esetben maradhat az intézményben, ha a szülők családterápián vesznek részt. Ezt követően 2017. március 27-én újabb megbeszélésre került sor az osztálytanító és a szülő között, ahol a szülő álláspontja szerint olyan „megdöbbenő ítélezések” hangzottak el az osztálytanító részéről, mint hogy „az minta egy gyereknek, hogy apukának van egy fekete BMW-je és egy csomó számítógépe”. 2017. április 6-án ismét megbeszélésre került sor, amelynek során az intézményvezető is elmondta, hogy ha a szülők a viszonyukat nem rendezik, akkor nem maradhat a gyermek az iskolában. A 2017. május 18-i újabb megbeszélésen az intézmény nehezményezte, hogy nem „Waldorfos”, hanem hagyományos orvosi módszerekkel próbálják meg a szülők a gyermek ADHD-ját kezelteni, illetve ismét elhangzott az a javaslat, hogy a szülők vigyék el a gyermeket az intézményből. A 2017. szeptember 18-án tartott szülői értekezleten több szülő is kifejezte azon véleményét, hogy a gyermeknek el kellene hagynia az intézményt. A szülő szerint a megbeszélés megalázó hangnemben folyt, amelynek során sértegették őt és a családját is.

A szülő a panaszában sérelmezte azt is, hogy a 2017/2018-as tanév évnyitója előtt a gyermek egyik osztálytársának az édesapja átadott neki egy 11 szülő által írt levelet azzal, hogy „vidd el innen a neveletlen, hülye gyerekedet”. A szülő ezzel kapcsolatban előadta, hogy ennek a levélnek az elkészítésében az osztálytanítónak „kulcsszerepe” volt. A szülő sérelmezte továbbá, hogy a bepanaszolt intézmény jelzéssel élt a Családtámogatási Szolgálat Család- és Gyermekjóléti Központja felé, amelyben a kiskorúval kapcsolatos problémák lehetséges okai közül az intézmény a tanulási nehézségeket, a magatartási problémákat, valamint a családi konfliktust jelölte meg.

Ezt a határozatot azért töltöttük fel a TASZ oldalára, mert az Egyenlő Bánásmód Hatóság utódja, az Alapvető Jogok Biztosának Hivatalán belül működő Egyenlő Bánásmódot Felelős Főigazgatóság nem tartotta fontosnak, hogy saját weboldalt tartson fent, és 15 év jogalkalmazásának eredményét elérhetővé tegye a jogkereső közönség számára.

Mindaddig elérhető lesz az oldalunkon, amíg a jogutód ezt meg nem teszi.

Előzőeken túl a szülő sérelmezte a gyermek bizonyítványában az angol tantárgyra adott szöveges értékelésben foglaltakat is. A szülő másolatban becsatolta a gyermek bizonyítványát, amelyben az angol tantárgy szöveges értékelésénél – többek között – az volt olvasható, hogy „..... viselkedése egy kétségbeesett kiáltás a világ felé. Saját lénye és a viselkedése között óriási szakadék tátong, önmagával teljes meghasonlottságban és elidegenedésben él. Azért nehéz jellemezni őt és a munkáját, mert amit mutat a külvilág felé, az egy általa szinte teljesen kontrollálhatatlan megnyilvánulás, aminek önmagához semmi köze. Mintha egy tőle független, külső erő bábja lenne, saját érzelmek, tettek nélkül. (...) Az, hogy egy 6-7 éves gyerek ilyen módon létezzen a világban, elsősorban az őt felnevelő felnőttek felelőssége, és ezt a felelősséget mint szülők, csak akkor háríthatjátok át másra, ha nem áll szándékotokban segíteni-nak, hogy egészséges lelkű és szellemű felnőttként élhesse az életét.”

A szülő álláspontja szerint a gyermekét a magatartási problémái és a családról gyártott prekonceptiók miatt különböztették meg hátrányosan a többi tanulóhoz képest. Ezzel kapcsolatban a szülő előadta azt is, hogy a kiskorú nem kapta meg a neki járó fejlesztést „csak heti 1 alkalmat”, illetve sokszor kivitték őt az órákról. A szülő végül sérelmezte, hogy nem engedték, hogy a gyermek a napközi végéig az iskolában maradhasson, annak ellenére, hogy ezt a szülő többször kérte. Az osztálytanító kérésére ugyanis az édesanyának délután 2 órakor, legkésőbb 2 óra 30 perckor a gyermekért kellett mennie.

Tekintettel arra, hogy a szülő a kérelmében, illetve az eljárás során tett nyilatkozataiban jelentős számú sérelmet említett, az eljárást lezáró határozatában a hatóság az egyes panaszokat külön-külön megvizsgálva állapította meg az azokkal kapcsolatos tényállást, illetve vizsgálta meg, hogy a kiskorúval szemben sérült-e az egyenlő bánásmód követelménye.

A kiskorú kérelmező nem maradhatott a napközi végéig az iskolában

Ezt a határozatot azért töltöttük fel a TASZ oldalára, mert az Egyenlő Bánásmód Hatóság utódja, az Alapvető Jogok Biztosának Hivatalán belül működő Egyenlő Bánásmódért Felelős Főigazgatóság nem tartotta fontosnak, hogy saját weboldalt tartson fent, és 15 év jogalkalmazásának eredményét elérhetővé tegye a jogkereső közönség számára.

Mindaddig elérhető lesz az oldalunkon, amíg a jogutód ezt meg nem teszi.

A hatóság az iskola Szervezeti és Működési Szabályzata alapján tényként állapította meg, hogy az iskola 7 óra 15 perctől 17 óráig tart nyitva, 16 óra 30 percig pedig ügyeletet működtet. A gyermek órarendje alapján továbbá megállapítható volt, hogy hétfői napokon 13 óra 5 percig, a többi napon pedig 12 óra 10 percig volt tanítási órája. Az iskola nyilatkozata szerint a gyermeknek kizárólag szerda délutánonként volt az előzőeken túli iskolai elfoglaltsága, ekkor került ugyanis sor a 14 óra 10 perc és 15 óra közötti fejlesztő órára. Az iskola nyilatkozatai alapján ugyanakkor megállapítható volt, hogy az intézmény maga javasolta azt az édesanyának, hogy a gyermekét minél hamarabb vigye haza. Ezen túl, a szülő is úgy nyilatkozott, hogy írásban és szóban sem élt olyan kéréssel az intézmény felé, hogy a gyermekét a napközis időszak vége előtt hazavigye. Ilyen szóbeli kérésről az iskola sem számolt be, csupán arra utalt, hogy úgy tűnt, a szülő egyetértett a gyermek minél korábbi hazavitelére vonatkozó javaslatával és ezzel kapcsolatban problémát nem jelzett. Olyan írásbeli dokumentumot pedig szintén nem csatolt, amelyben a szülő kérelmezte volna, hogy a gyermeket a napköziből korábban hazavigye. Előzőek alapján tehát a hatóság megállapította, hogy a gyermeknek a napközis időszak vége előtti hazavitele az intézmény javaslatára történt.

Az iskola úgy nyilatkozott, hogy a fenti javaslatot a gyermek érdekében tette a szülőnek. Az intézményvezető álláspontja szerint a szóban forgó intézkedést a gyermek esetében alkalmazandó, a 2016/2017-es tanévre vonatkozó szakvélemény alátámasztotta azzal a megállapítással, hogy a gyermeknek nehéz volt a szabálykövetés, a közösségben való működés, figyelemproblémája önmagában kudarcok elszenvedését jelentette. Az intézményvezető nyilatkozata szerint a gyermek nagyon hamar elfáradt, ilyenkor a viselkedése még inkább nehezítette a szociális kapcsolatait, a nap előrehaladtával a társas kapcsolatai gyakran kudarcélményekkel voltak terheseek. Az intézmény álláspontja szerint tehát a gyermek érdeke volt, hogy ezekből a kudarcokból minél kevesebbet éjen meg.

Ezt a határozatot azért töltöttük fel a TASZ oldalára, mert az Egyenlő Bánásmód Hatóság utódja, az Alapvető Jogok Biztosának Hivatalán belül működő Egyenlő Bánásmódot Felelős Főigazgatóság nem tartotta fontosnak, hogy saját weboldalt tartson fent, és 15 év jogalkalmazásának eredményét elérhetővé tegye a jogkereső közönség számára.

Mindaddig elérhető lesz az oldalunkon, amíg a jogutód ezt meg nem teszi.

Ezt a határozatot azért töltöttük fel a TASZ oldalára, mert az Egyenlő Bánásmód Hatóság utódja, az Alapvető Jogok Biztosának Hivatalán belül működő Egyenlő Bánásmódért Felelős Főigazgatóság nem tartotta fontosnak, hogy saját weboldalt tartson fent, és 15 év jogalkalmazásának eredményét elérhetővé tegye a jogkereső közönség számára.

Mindaddig elérhető lesz az oldalunkon, amíg a jogutód ezt meg nem teszi.

Az iskola fenti nyilatkozata alapján a hatóság megállapította, hogy az oktatási intézmény intézkedésének az oka a gyermek védett tulajdonsága, azaz beilleszkedési és magatartászavara volt. A hatóságnak ezért a továbbiakban azt kellett vizsgálnia, hogy ez az intézkedés az adott jogviszony természetével összefüggésben, tárgyilagos mérlegelés szerint észszerűen indokolható volt-e. Az iskola intézkedésének indokaként maga hivatkozott a gyermeknek az intézménnyel fennállt tanulói jogviszonya alatt hatályos szakértői véleményben foglaltakra, miszerint a gyermek beilleszkedési nehézségekkel küzd, illetve számára nehézséget jelentett a közösségben való működés. Ezzel kapcsolatban a hatóság rámutatott arra, hogy pont ezek, a gyermek esetében fennálló problémák, illetve nehézségek azok, amelyek okán különösen fontos lett volna a gyermek számára, hogy a délutánjait is a társai között töltsse. Ezen túl, a szakértői vélemény áttanulmányozása alapján arra a következtetésre lehetett jutni, hogy az az egész napra fogalmaz meg a gyermekkel kapcsolatos teendőket. A hatóság álláspontja szerint tehát nem fogadható el észszerű indokként, hogy a gyermek pont azon problémája miatt, amelynek kezelése érdekében a szakértői vélemény javaslatokat fogalmazott meg, illetve amelyek kezelésére SzMSz-e és Alapító okirata szerint az intézmény alkalmas, a gyermek esetleges kudarcélményeire való hivatkozással az iskola arra kérje a szülőt, hogy a kiskorút lehetőleg minél hamarabb vigye haza. Az intézménynek ugyanis az SzMSz-éből, az Alapító okiratából, a szakértői véleményből és abból a tényből következően, hogy a gyermekkel tanulói jogviszonyt létesített, így az oktatását-nevelését vállalta, a gyermek beilleszkedési, illetve magatartási, tehát azon problémájának megoldását, hogy a szociális kapcsolatok kialakítása terén nehézséggel küzd, minden eszközzel segítenie kellett volna. A közösségben való működés nehézségei és az a tény, hogy a gyermek szociálisan hamar elfárad, semmiképpen sem szolgálhattak indokául annak, hogy a gyermeket a szülő korábban hazavigye a napköziből. Nem szolgálhatott az intézmény kimentésének alapjául az az érv sem, miszerint a Waldorf-pedagógia alapelveiből következően minden első osztályos gyermek esetében javasolják a tanórák utáni minél előbb történő hazamenetelt annak érdekében, hogy a gyermek feldolgozhassa az új iskolai környezetben kapott ingereket. A bepanaszolt intézmény ugyanis az alapító okiratában, illetve az SzMSz-e szerint is a pszichés fejlődés zavar miatt a nevelési, tanulási folyamatban tartósan és súlyosan akadályozott tanulók nevelése körében vállalja az iskolában - többek között - a kevert specifikus tanulási zavarok, hiperaktivitás és figyelemzavar, valamint a szocio-adaptív folyamatok zavaraival küzdő gyermekek nevelését, illetve oktatását. A hatóság álláspontja szerint tehát nem volt elfogadható, hogy a Waldorf-pedagógia módszereire, illetve e körben arra való hivatkozással, hogy más (beilleszkedési, illetve magatartási zavarral nem küzdő) gyermekeknek is javasolják a tanórák utáni történő minél hamarabb hazamenetelt, a kérelmező édesanyját is erre kérték. A kiskorú kérelmezőnek ugyanis - a rá vonatkozó szakértői véleményben foglaltak következtetésén - többet kell figyelni arra, hogy a gyermek számára a tanórák utáni minél hamarabb hazamenetelt lehetőleg ne tartson fontosnak, és 15 év jogalkalmazásának előfeltételét elérhetővé tegye a jogkereső közösség számára. Miből következtethető, hogy a hatóság nem fogadható el a gyermek nevelésének szükségére, különös tekintettel a szociális közegben való megfelelő viselkedés és

Fentiek alapján megállapítható volt, hogy annak vonatkozásában, hogy a kiskorú kérelmező nem maradhatott a napközi végéig az iskolában, az iskola - Ebktv. 7. § (2) bekezdés b) pontja szerinti - kimentése sikertelen volt. Így az iskola azzal az intézkedésével, hogy a szülővel szemben elvárásként támasztotta, hogy a gyermeket a tanítási órák után mihamarabb hazavigye és ennek tényleges következményeként a gyermek rendszeresen valóban jóval a napközi vége előtt az iskolából eltávozott, a kiskorú kérelmezővel szemben egyéb helyzete (beilleszkedési és magatartási zavara) miatt megsértette az egyenlő bánásmód követelményét. A hatóság ezért az intézménynek megtiltotta a jogsértő magatartás jövőbeni tanúsítását.

A gyermeket a tanórákról több alkalommal kivitték

Az eljárás során tényként volt megállapítható annak rendszeres előfordulása, hogy a gyermeket ki kellett emelni az órai munkából, vagyis ki kellett vinni az osztályteremből. A szülő és az iskola nyilatkozata e tekintetben megegyezett. A felek nyilatkozatai között azonban ellentmondás volt azt illetően, hogy a gyermeket ilyenkor a könyvtárba, a tanáriba, a gazdasági irodába vagy egy másik tanterembe kísérték. A gyermek órai munkából való kiemelésével kapcsolatban ugyanakkor az oktatási intézmény úgy nyilatkozott, hogy ezekben az esetekben az osztálytanító 5-10 percet töltött el a gyermekkel, amely távollétek során kötetlenül beszélgettek. Az iskola ezzel kapcsolatban hivatkozott a vonatkozó szakértői vélemény azon pontjára, amely a kontrollálatlan viselkedés jelentkezése esetén követendő teendőket írta elő a számára.

Ezt a határozatot azért töltöttük fel a TASZ oldalára, mert az Egyenlő Bánásmód Hatóság utódja, az Alapvető Jogok Biztosának Hivatalán belül működő Egyenlő Bánásmódért Felelős Főigazgatóság nem tartotta fontosnak, hogy saját weboldalt tartson fent, és 15 év jogalkalmazásának eredményét elérhetővé tegye a jogkereső közönség számára.

Mindaddig elérhető lesz az oldalunkon, amíg a jogutód ezt meg nem teszi.

Az azzal kapcsolatos döntésének a meghozatala során, hogy a gyermeknek a tanóráról való kiemelése, illetve kivitele során sérült-e az egyenlő bánásmód követelménye, a hatóság is a szakértői véleménynek a gyermek kontrollálatlan viselkedése esetére vonatkozó javaslataira támaszkodott. Ezen előírás a következőképpen szólt: „érdemes azonnal megállítani a kontrollálatlan viselkedést, kivenni a helyzetből. Pl.: nyugi sarok, pörgős szék, 5 bukfenc előre, 5 hátra..., rövid ideig tartson, akkor kapcsolódhasson vissza, mikor úgy érzi, megnyugodott, be tudja tartani a szabályokat”. Mindezek alapján a hatóság arra a következtetésre jutott, hogy a szakértői véleménynek megfelelően járt el az intézmény akkor, amikor kontrollálatlan viselkedés esetén a gyermeket az adott helyzetből kiemelte, azaz a tanóráról őt az osztálytanító kikísérte. A szakértői véleményben megfogalmazott, fent hivatkozott javaslatoknak ugyanakkor az iskola nem tett eleget akkor, amikor az osztálytanító a gyermeket csupán egy, az osztályteremtől eltérő helyiségbe kísérte és ott beszélgetett vele. A vonatkozó szakvélemény ugyanis konkrét feladatok elvégzését, illetve feltételek biztosítását (például nyugi sarok, 5 bukfenc előre, 5 hátra) írta elő, amelynek az iskola részéről történő végrehajtása, illetve biztosítása a felek nyilatkozatai, illetve a rendelkezésre álló adatok alapján nem volt megállapítható.

Az előzőek alapján a hatóság arra az álláspontra helyezkedett, hogy az oktatási intézmény a gyermekkel szemben egyéb helyzete (beilleszkedési és magatartási zavara) miatt megsértette az egyenlő bánásmód követelményét azzal, hogy azokban az esetekben, amikor az osztálytermi munkából való kiemelése szükségessé vált, nem biztosította a számára azokat a feltételeket, amelyeket a szakértői vélemény az ilyen helyzetekre előírt. A hatóság ezért az intézménynek megtiltotta a jogsértő magatartás jövőbeni tanúsítását.

Ezt a határozatot azért töltöttük fel a TASZ oldalára, mert az Egyenlő Bánásmód Hatóság utódja, az Alapvető Jogok Biztosának Hivatalán belül működő Egyenlő Bánásmódért Felelős Főigazgatóság nem tartotta fontosnak, hogy saját weboldalt tartson fent, és 15 év jogalkalmazásának eredményét elérhetővé tegye a jogkereső közönség számára.

Mindaddig elérhető lesz az oldalunkon, amíg a jogutód ezt meg nem teszi.

A hatóság az egyenlő bánásmód követelményének megsértése miatt alkalmazott fenti szankciók megállapítása során figyelembe vette, hogy a kiskorú 2017. szeptember 20-tól ténylegesen nem járt be az iskolába, a bepanaszolt intézménnyel fennálló tanulói jogviszonya pedig 2017. november 9-én megszűnt, a gyermek érdekei tehát ezt követően, így abban az időszakban, amelyben a hatóság eljárása folyamatban volt, nem voltak veszélyeztetve. A jövőbeni hasonló esetek megakadályozása érdekében ugyanakkor a hatóság elengedhetetlenül szükségesnek tartotta a jövőbeni jogsértő magatartástól való eltiltást (Ebktv. 17/A. § (1) bekezdés b) pont). Mivel - a rendelkezésre álló adatok alapján - az iskola a tanulói jogviszony fennállása alatt több esetben is kísérletet tett az intézmény és a szülők konfliktusos helyzetének a rendezésére, valamint a kérelmet annak nagyobb részében el kellett utasítani, a hatóság elegendőnek tartotta a fenti szankció alkalmazását.

A gyermek számára a szakértői vélemény által előírt fejlesztő foglalkoztatás biztosítása

A szülő sérelmezte azt is, hogy a kiskorú nem kapta meg a neki járó fejlesztést „csak heti 1 alkalmat”. Az iskola ezzel kapcsolatban úgy nyilatkozott, hogy a gyermek a 2016/2017-es tanévben heti 2 óra fejlesztést kapott keddi és szerdai napokon - heti 1 alkalommal különóra keretében, 1 alkalommal pedig osztálykeretben. A szülő az eljárás során vitatta, hogy a tanóra keretében történő fejlesztés megvalósult és fenntartotta azon álláspontját, miszerint a másik fejlesztés az iskola gyógypedagógusának otthonában történt térítési díj ellenében. A gyermek számára biztosított fejlesztő foglalkoztatással kapcsolatban a felek nyilatkozatán túl írásos bizonyítékként az oktatási intézmény által becsatolt munkanapló állt rendelkezésre, amely alapján azt lehetett megállapítani, hogy 2016. október 3-tól 2017. május 29-ig a gyermek esetében hetente 2 alkalommal került sor fejlesztő foglalkozásra. A felek között fennálló azon ellentmondás, hogy az iskola gyógypedagógusa végül térítési díj ellenében fejlesztette-e otthonában a kérelmezőt, nem volt feloldható, mivel ennek alátámasztására, illetve cáfolatára egyik fél sem csatolt be semmilyen írásos dokumentumot.

Ezt a határozatot azért töltöttük fel a TASZ oldalára, mert az Egyenlő Bánásmód Hatóság utódja, az Alapvető Jogok Biztosának Hivatalán belül működő Egyenlő Bánásmódért Felelős Főigazgatóság nem tartotta fontosnak, hogy saját weboldalt tartson fent, és 15 év jogalkalmazásának eredményét elérhetővé tegye a jogkereső közönség számára.

Mindaddig elérhető lesz az oldalunkon, amíg a jogutód ezt meg nem teszi.

Fenti megállapítását, vagyis, hogy a kiskorú kérelmező - a becsatolt munkanapló tanúsága szerint - a 2016. október 3-tól 2017. május 29-ig tartó időszakban heti 2 óra fejlesztést kapott, a hatóságnak össze kellett vetnie a gyermekre szakértői véleményben foglaltakkal. A szakvéleménnyel kapcsolatban azonban az volt megállapítható, hogy az a fejlesztő foglalkoztatás vonatkozásában csupán *a nemzeti köznevelésről szóló 2011. évi CXCV. törvény (Nktv.) 47. § (8) bekezdésére* hivatkozott, kötelezően biztosítandó heti óraszámot azonban nem írt elő. Azt pedig, hogy heti 1 óra fejlesztést - különóra keretében - a kiskorú kérelmező részére az intézmény biztosított, a szülő sem vitatta. A gyermek számára a 2017/2018-as tanévben biztosítandó fejlesztő foglalkoztatással kapcsolatban pedig a hatóság végül elfogadta az iskola érvelését. Mivel a gyermek 2017. szeptember 20-tól beteg volt, vagyis nem járt iskolába, 2017. november 9-én pedig a tanulói jogviszonya megszűnt, az iskola már nem tudta megkezdeni vele az új, 2017. július 1-jén kelt szakértői vélemény által előírt fejlesztő pedagógiai munkát. Mindezek alapján a hatóság nem tartotta megállapíthatónak, hogy a gyermek nem kapta meg a 2016/2017-es tanévben, illetve tanulói jogviszonyának a fennállása alatt a 2017/2018-as tanévben hatályos szakértői vélemény által a számára előírt fejlesztést, ezért a kérelmet ebben a részében elutasította.

Egyéb sérelmek

Ezt a határozatot azért töltöttük fel a TASZ oldalára, mert az Egyenlő Bánásmód Hatóság utódja, az Alapvető Jogok Biztosának Hivatalán belül működő Egyenlő Bánásmódért Felelős Főigazgatóság nem tartotta fontosnak, hogy saját weboldalt tartson fent, és 15 év jogalkalmazásának eredményét elérhetővé tegye a jogkereső közönség számára.
Mindaddig elérhető lesz az oldalunkon, amíg a jogutód ezt meg nem teszi.

A szülő az eljárás során tett nyilatkozataiban részletesen kifejtette azon sérelmét, hogy a bepanaszolt intézmény „folyamatosan kereste a lehetőségét annak, hogy a gyermeket az iskolából kitegyék” és a részéről többször is elhangzott utalás arra, hogy a kérelmezőnek más oktatási intézményben kellene folytatnia a tanulmányait. A kérelem e részét illetően a hatóság arra az álláspontra helyezkedett, hogy mindaddig, amíg nem következett be konkrét, megvalósult hátrány, vagyis nem következett be az, hogy az intézmény a gyermeknek az iskolával fennálló jogviszonyát konkrétan megszüntette volna, a panasz idő előttinek minősült. Tárgyi ügyben továbbá azért nem következett be hátrány, mert a szülő maga döntött úgy, hogy 2017. november 10-től más oktatási intézménybe íratja a gyermekét, aki ott folytatja majd a tanulmányait. Ezen túl sem volt semmilyen konkrét intézkedés azonosítható az iskola részéről, amely a gyermeknek az intézményből való eltávolítását célozta volna, a rendelkezésre álló adatok alapján a hatóság e lehetőségnek a szülőkkel folyó konzultációk alkalmával történő felmerülését nem értékelte ilyennek. Ezen túl már az eseményeknek a szülő által adott kronologikus leírásából is kitűnt, hogy az iskola több alkalommal tett kísérletet arra, hogy a gyermek szüleivel négy szemközt vagy nagyobb közösségben, több szülő bevonásával rendezze a felek között kialakult konfliktusos helyzetet. Mindezek alapján a kérelemnek azon részét, hogy az intézmény „folyamatosan kereste a lehetőségét annak, hogy a gyermeket az iskolából kitegyék”, a kérelmező oldalán fennálló hátrány hiányában a hatóság elutasította.

Ezt a határozatot azért töltöttük fel a TASZ oldalára, mert az Egyenlő Bánásmód Hatóság utódja, az Alapvető Jogok Biztosának Hivatalán belül működő Egyenlő Bánásmódért Felelős Főigazgatóság nem tartotta fontosnak, hogy saját weboldalt tartson fent, és 15 év jogalkalmazásának eredményét elérhetővé tegye a jogkereső közönség számára.

Mindaddig elérhető lesz az oldalunkon, amíg a jogutód ezt meg nem teszi.

A szülő az eljárás során tett nyilatkozataiban kifejezte azon álláspontját, miszerint az intézmény az ő és a férje viselkedése, magánélete, illetve annak válsága miatt különböztette meg hátrányosan a gyermeket. E körben hivatkozott például arra, hogy a 2017. március 27-én az osztálytanító és a szülő közötti megbeszélés során az osztálytanító részéről olyan kijelentés hangzott el, hogy „az minta egy gyereknek, hogy apukának van egy fekete BMW-je és egy csomó számítógépe”. Ezzel összefüggésben a szülő sérelmezte azt is, hogy az iskola családterápián való részvételre ösztönözte őt és a férjét. Mindezzel pedig - álláspontja szerint - az intézmény az elfogadható határt túllépve avatkozott be a magánéletükbe, megsértve ezzel a magánélethez való jogukat is. Előzőekkel kapcsolatban a hatóság az eljárást lezáró döntésében mindenekelőtt arra utalt, hogy az Egyenlő Bánásmód Tanácsadó Testület 288/2/2010. (IV.9.) TT sz. állásfoglalása értelmében az a „viselkedés”, hogy egy adott személynek BMW-je, illetve több számítógépe van, nem minősül olyan védett tulajdonságnak, amellyel összefüggésben az egyenlő bánásmód követelményének a sérelme vizsgálható lenne. A hatóság álláspontja szerint továbbá - a hivatkozott TT állásfoglalás - logikáját követve szűkítő értelmezést kell alkalmazni azzal kapcsolatban is, hogy a magánélet, ami ez esetben azt jelenti, hogy a szülők válófélben vannak, tekinthető-e egyéb helyzetnek vagy az Ebktv. 8. § k) pontja szerinti családi állapotnak. A hatóság álláspontja szerint a szülők megromlott házassága és egy családban a válás lehetőségének a felmerülése szintén nem tekinthető olyan védett tulajdonságnak, amellyel kapcsolatban lefolytatható a diszkrimináció megvalósulásával kapcsolatos vizsgálat. E körben továbbá figyelemmel kellett lenni arra is, hogy a Waldorf pedagógia sajátosságai közé tartozik, hogy a nem a Waldorf módszert követő oktatási intézményekhez képest nagyobb hangsúlyt fektet a szülők és a család bevonására az iskola életébe és ezáltal maga az iskola is jobban belevonja magát a család életébe. Ezzel minden szülő szembesül, aki a Waldorf pedagógia elvei szerint működő oktatási intézménybe írattja a gyermekét és a beíratással együtt ezt is vállalja. A bepanaszolt intézménnyel való tanulói jogviszony létesítése pedig tárgyi ügyben is a szülők önkéntes döntésén, vállálásán alapult. Mindezek alapján a kérelmet a szülők magánéletére mint védett tulajdonságra való hivatkozással kapcsolatos részében, valamint a tekintetben is elutasította, hogy az intézmény a szülőknél a családterápián való részvételt szorgalmazta.

Ezt a határozatot azért töltöttük fel a TASZ oldalára, mert az Egyenlő Bánásmód Hatóság utódja, az Alapvető Jogok Biztosának Hivatalán belül működő Egyenlő Bánásmóddért Felelős Főigazgatóság nem tartotta fontosnak, hogy saját weboldalt tartson fent, és 15 év jogalkalmazásának eredményét elérhetővé tegye a jogkereső közönség számára.

Mindaddig elérhető lesz az oldalunkon, amíg a jogutód ezt meg nem teszi.

A szülő a panaszában sérelmezte azt is, hogy a 2017/2018-as tanév évnyitója előtt a gyermek egyik osztálytársának az édesapja átadott neki egy 11 szülő által írt levelet arról, hogy a szülő vigye el másik iskolába a gyermeket, amely levelet egyébként korábban e-mailben is megkapott. A szülő ezzel kapcsolatban előadta, hogy ennek a levélnek az elkészítésében az osztálytanítónak „kulcsszerepe” volt. Ezzel összefüggésben a hatóság a határozatában arra utalt, hogy a szülők efféle akciója (egy levél megírása és átadása egy másik szülőnek) nem tekinthető olyan eseménynek vagy történésnek, amelynek a megvalósulása az oktatási intézménynek betudható lenne. Így a hatóság álláspontja szerint a szóban forgó levélnek a 11 szülő által történő megírása és a szülőnek történő átadása tárgyi ügyben sem volt az iskola intézkedésének minősíthető, ezzel kapcsolatban az iskola felelőssége nem volt megállapítható, ezért a hatóság a kérelmet e részében is elutasította.

A szülő sérelmezte azt is, hogy az iskola jelzéssel élt a Családtámogatási Szolgálat Család- és Gyermekjóléti Központja felé. A hatóság ezzel kapcsolatban rámutatott arra, hogy a gyermekvédelmi jelzőrendszer valamelyik szereplője felé tett bejelentés megtételét, illetve az ahhoz csatolt eseteleírásban foglaltakat semmiképpen sem lehet a kiskorút ért hátránynak tekinteni. Az oktatási intézmény ugyanis köteles működésbe hozni a jelzőrendszert abban az esetben, ha úgy ítéli meg, hogy az általa oktatott vagy nevelt gyermek jogai, illetve érdekei sérültek vagy veszélyeztetettek. Ez utóbbi független attól is, hogy később a bejelentésben foglaltak alapján történik-e valamilyen gyermekvédelmi intézkedés vagy annak megtételét a hatáskörrel és illetékességgel rendelkező állami szerv végül nem tekinti indokoltnak. Komoly aggályokat vetne fel tehát, ha a hatóság annak az oktatási intézménynek a fenti intézkedését, amellyel a kiskorú tanulói jogviszonyban állt, a gyermeket ért hátránnyként értékelné. A hatóság ezért a kérelmet - a kérelmező oldalán fennálló hátrány hiányában - ebben a részében is elutasította.

Ezt a határozatot azért töltöttük fel a TASZ oldalára, mert az Egyenlő Bánásmód Hatóság utódja, az Alapvető Jogok Biztosának Hivatalán belül működő Egyenlő Bánásmódért Felelős Főigazgatóság nem tartotta fontosnak, hogy saját weboldalt tartson fent, és 15 év jogalkalmazásának eredményét elérhetővé tegye a jogkereső közönség számára.

Mindaddig elérhető lesz az oldalunkon, amíg a jogutód ezt meg nem teszi.

Előzőeken túl a szülő sérelmezte a gyermek bizonyítványában az angol tantárgyra adott szöveges értékelésben foglaltakat is. A hatóság a határozatában ezzel kapcsolatban azt a következetesen képviselt álláspontját hangsúlyozta, hogy egy adott tanulóról alkotott pedagógiai szakmai vélemény nem lehet alkalmas hátrányos megkülönböztetés, így például az Ebktv. 10. § (1) bekezdése szerinti zaklatás törvényi tényállásának a megvalósítására, még akkor sem, ha az szükségszerűen tartalmaz olyan negatív megállapításokat, amelyek az adott személyt, szülőt bántóan érintik. Fentiek alapján a hatóság a kérelmet az angol tantárgyra adott szöveges értékelést sérelmező részében is elutasította.

(2018. áprilisi döntés)

Ezt a határozatot azért töltöttük fel a TASZ oldalára, mert az Egyenlő Bánásmód Hatóság utódja, az Alapvető Jogok Biztosának Hivatalán belül működő Egyenlő Bánásmódért Felelős Főigazgatóság nem tartotta fontosnak, hogy saját weboldalt tartson fent, és 15 év jogalkalmazásának eredményét elérhetővé tegye a jogkereső közönség számára.

Mindaddig elérhető lesz az oldalunkon, amíg a jogutód ezt meg nem teszi.